

ע"פ 46847/06/15 - אבו קטפאן עווי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 46847-06-15 עווי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

אבו קטפאן עווי

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

לפני ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט קמא על המערער בתיק 2404-10-13 מיום 14.5.15 שניתן על ידי כב' השופטת מגי כהן.

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

העונש שגזר בית משפט קמא:

8 חודשי מאסר בפועל.

הופעל מאסר על תנאי מהרשעה מס' 15, בתיק 3004-10-10 תעבורה פתח תקוה בן 8 חודשים בחופף לעונש המאסר שנגזר (8 חודשים).

קנס בסך 2000 ₪.

פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 15 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית. ריצוי הפסילה יחל מיום שחרור המערער מהמאסר.

פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור העבירה בה הורשע או הורשע באחת מהעבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה {נוסח חדש}, תשכ"א-1961.

מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירה של נהיגה בשכרות או, תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בפסילה.

בנימוקי הערעור:

1. גזר הדין בתיק 3004-10-10 בו נגזר עונש מע"ת בן 8 חודשים, שהופעל בתיק נושא ערעור זה, הינו void מאחר ולא ניתנה הכרעת דין בתיק. פועל יוצא מכך, גזר הדין בענייננו אינו יכול לעמוד.
2. בית משפט טעה משגזר עונש מאסר כרכיב ענישה בנפרד לעבירה של נהיגה תחת השפעה (סעיף 26(2))
החוק אינו מאפשר הטלת עונש מאסר בעבירה זו.
3. בית משפט טעה משהתעלם מנסיבות אישיות של המערער, כפי שעולה מהתסקיר שהוגש בענינו. המערער, צעיר ואב לתינוק, מפרנס, נמצא בהליך שיקומי, עלה על דרך המלך. המלצת שרות מבחן לעונש של"צ וצו פיקוח, לצד הארכת המע"ת. טעה בית משפט משלא קיבל המלצת קצין המבחן.
4. בית משפט טעה משהורה על תקופת פסילה בפועל למשך 15 חודשים. תקופה זו חורגת ממתחם הענישה ההולם להרשעה בעבירה של נהיגה תחת השפעה.

נימוקי בא כוח המשיבה:

1. בית משפט מוסמך להטיל מאסר בפועל בעבירה בה הורשעה המערער, לאור נוסחו של סעיף 38 לפקודת התעבורה.
 2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון. העונש שנגזר נמצא ברף העליון של ההסדר.
 3. בתסקיר קצין מבחן אין כל נימוק המצדיק הארכת המע"ת.
 4. וותק נהיגה משנת 2005. צבר לחובתו 18 הרשעות קודמות. בין היתר נהיגה בשכרות בשנת 2010 ונהיגה תחת השפעה בשנת 2007.
- בית המשפט מתבקש לדחות הערעור.

לגופו של ענין :

1. אני דוחה טענת בא כח המערער בדבר היות גזר הדין בתיק 3004-10-10 בטל מעיקרא. במסגרת הטיעון בעל פה בערעור לא חזר בא כח המערער על טענתו זו, ויש לראותו כמי שזנח הטענה. זאת ועוד, המערער היה מיוצג בבית משפט קמא על ידי בא כוחו הנוכחי. בשום שלב לא הועלתה טענה זו בפני בית משפט קמא. טענה שלא נשמעה בבית משפט קמא והועלתה לראשונה רק בפני ערכאת הערעור, לא

תשמע ולא תתקבל.

2. משהורה בית משפט קמא על עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים לעבירה בה הורשע המערער, עשה זאת בסמכות.

סעיף 38 לפקודת התעבורה מורה בזו הלשון: "הורשע אדם-

(1) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;

(2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השניה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;

(3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים.....".

לשון הסעיף ברורה.

טענת בא כח המערער בדבר העדר סמכות לגזור עונש מאסר בעבירה של נהיגה תחת השפעה, נדחית.

3. בישיבת בית משפט קמא מיום 18.3.15 הודיעו באי כח הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר מסגרת לפיו התביעה מגבילה עצמה לטעון לתקופת מאסר בת 8 חודשים תוך הפעלת התנאי בחופף, ההגנה תעתור להארכת המאסר המותנה.

מכאן, המערער ידע שיש סיכוי כי המאסר המותנה יוארך, לצד הסיכון שיוטל מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 8 חודשים ויפועל המאסר המותנה בחופף. המערער עשה את שיקוליו וקיבל על עצמו את הסדר המסגרת על הסיכוי והסיכון שבו.

לכשעצמו, אין מקום להתערב בעונש רק מהנימוק שהוא נמצא ברף העליון של ההסדר אליו הגיעו הצדדים.

4. בצעד חריג ביקשתי תסקיר קצין מבחן לאחר השמעת הטענות בערעור ואפשרתי לבאי כח הצדדים להשלים טעון לאחר קבלתו, וזאת מבלי לטעת תקוות בלב המערער.

המלצת התסקיר הינה להאריך המאסר המותנה, להטיל צו מבחן ו-400 שעות של"צ, אל מול 150 שעות של"צ שהומלצו לבית משפט קמא. בכל התסקירים שהוגשו לא מצאתי נימוק המצדיק הארכת המאסר המותנה. לא מדובר בעבירה ראשונה של נהיגה תחת השפעה. מדובר בעבירה שניה, מאותו סוג. כשהראשונה בוצעה ב-2007. ולא רק זאת אלא, שהמערער הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות בשנת 2010. העבירה נושאת ערעור זה בוצעה ב-2013. כלומר, כל 3 שנים חוזר המערער על דפוס התנהגות של נהיגה לאחר שתיית אלכוהול.

לא די בנסיבות אישיות, שאינן חריגות ואינן יוצאות דופן, מנסיבות אישיות של רבים אחרים.

עיינתי בגזר הדין של בית משפט קמא ולא מצאתי כי נפלה בו טעות, לטעמי, לא ניתן היה להגיע בנסיבות העושה ונסיבות המעשה, לעונש הנמצא ברף התחתון של ההסדר. אף התסקיר האחרון שהוגש אין בו כדי

לסייע לגזור עונש ברף התחתון של ההסדר.

על יסוד כל האמור לעיל הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 20.3.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשע"ו, 21 פברואר 2016, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

נגה אהד , שופטת בכירה